

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/130/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012175
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7617012175.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ ml. A. C., nar. XX.X.XXXX v L., okres L., trvale bytom L., P.
č. XXXX/X, okres L.,

2/ G. A., nar. XX.X.XXXX v L., okres L., trvale bytom L., P.
č. XXXX/XX, okres L.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

dňa 27. mája 2017 v čase asi o 03.00 hod. až 03.30 hod. na sídlisku Západ v Levoči, počas cesty smerom k mostu, po predchádzajúcom slovnom konflikte obvinený G. A. udrel päšťou do ľavej časti tváre L. A., ktorý v dôsledku úderu spadol na zem a keď vstal a pokračoval v ceste ku kruhovému objazdu na ul. Predmestie, došlo k ďalšiemu fyzickému konfliktu, pri ktorom obvinený ml. A. C. zhodil L. A. na zem, sadol si na neho a opakovane ho udrel päšťou do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho poškodený L. A. utrpel otras mozgu I. stupňa, zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo, zlomeninu ľavej očnice a pomliaždenia a oderky v oblasti tváre, čo si vyžiadalo jeho liečenie a závažnejšie obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 21 dní,

t e d a

1/ obžalovaný ml. A. C.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného,

2/ obžalovaný G. A.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

1/ obžalovaný ml. A. C.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

2/ obžalovaný G. A.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a

z a t o i m u k l a d á

1/ obžalovaný ml. A. C.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

2/ obžalovaný G. A.

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa u obžalovaného G. A. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/5/2020 zo dňa 12.3.2020, právoplatného dňa 2.6.2021 v trvaní 8 (osem) mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní ml. A. C. a G. A. povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému L. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., G. ulica č. XXX/XX škodu vo výške 2.918,10 - eur z titulu bolestného a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni, a.s., Cintorínska č. 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 807,68 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje poškodeného L. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L. na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

O. Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala dňa 29.12.2017 na tunajší súd obžalobu na ml. A. C. a G. A. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktoré právne kvalifikovala prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona oba spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaný ml. A. C. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K skutkom uviedol, že dňa 27.5.2017 bol s kamarátmi na diskotéke, po ktorej išli domov a stretli poškodeného L. A.. Išiel pozadu za ostatnými, t.j. M. K., V. K., M. A., A. C. a keď k nim došiel, povedali mu, že L. A. sa pobil s V. Z.. On ten konflikt nevidel, iba mu povedali, že poškodený hodil V. o zem. Ostatní - V. K., M. K., A. C. strkali poškodeného, ktorý aj spadol na zem, dozadu na ruky. Pripojil sa k tomu G. A., ktorý mal s poškodeným slovnú potýčku a potom ho udrel päťou pravej ruky do ľavej časti tváre, asi pod oko a poškodený spadol na zem. Potom sa presúvali ku kruhovému objazdu tak, že M. A. tlačil poškodeného hore kopcom a on poškodenému celý čas hovoril, aby išiel domov, lebo nechcel, aby ho bili, lebo chodil s jeho sestrou. Pri kruhovom objazde chytil poškodeného za ramená a povedal, že ho zoberie domov, on ho však odstrčil, udrel päťou do ľavej časti tváre a jeho zobralo trochu dozadu. Potom

udrel on poškodeného niekde do ľavého líca alebo vyššie, lebo sa oháňal. Nejak sa ho poškodený chytil a spadli na zem, udierali sa do brucha, ale nie do tváre. Podarilo sa mu dostať na poškodeného, povedal mu, nech sa ukludní, že ho nechce biť. Poškodený začal vrieskať, oháňal sa rukami, na čo ho jeden krátko udrel do ľavej časti tváre pod oko, zase sa nejak pomotali, zase ho udrel a potom mu povedali kamaráti, že príde jeho otec, tak išiel domov. Ostatní pozerali a nezasiahli. Na otázku, či spadol poškodený aj po jeho údere, odpovedal áno, na kruhovom objazde. Do oblasti tváre poškodeného udrel asi trikrát päšťou. Na poškodenom videl, že bol spuchnutý, nevidel, aby krvácal. Poškodený bol opitý, lebo keď chodil, motalo ho. On sám mal po bitke narazené rameno, poškriabaný chrbát a bolela ho hlava. On zasiahol do konfliktu poškodeného s inými osobami, lebo nechcel, aby ho zbili. Obžalovaný ďalej uviedol, že si nie je vedomý, aby poškodenému spôsobil zranenia on, keďže ho neudieral silno. Konal v sebaobrane, lebo videl, že poškodený je zdatnejší a napadol ho. Zranenia mohol poškodenému spôsobiť aj V. Z., G. A. a ostatní, ktorí ho strkali. G. A. mal s poškodeným svoj vlastný konflikt.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 3.11.2017, kde uviedol, že videl len ako A. C. sotil minimálne trikrát L. na zem, keď spadol L. A. na zem, nevidel, na akú časť tela spadol, chce dodať, že aj L. strkal A., tiež asi trikrát. V ďalšej časti výpovede uviedol, že potom, čo boli na zemi, pričom on (obžalovaný) bol na ňom a snažil sa ho uzemniť, pričom sedel na jeho trupe, ruky mal (obžalovaný) voľné, (poškodený) snažil sa ho odhodiť, potom ho kopol nohou do hrude alebo do jeho sánky. Tento úder išiel do ľavého líca. Vtom sa začali biť. Bola to taká férovka, celkovo padlo asi osem úderov, štyri z poškodeného strany a štyri z jeho strany. Jeho údery boli prevažne do ľavej časti tváre, konkrétne líce, možno aj pod oko. Tieto údery neboli veľmi silné, ale bolo to v nervoch. Pred jeho bitkou si nevšimol na L. tvári zranenia, lebo bola tma.

Po vysvetlení rozporu, že na hlavnom pojednávaní spomenul aj V. Z. uviedol, že s ním mal poškodený konflikt predtým. K rozporom v priebehu jeho konfliktu s poškodeným uviedol, že sa s poškodeným hádzali po zemi, aj ho poškodený kopol a dali si po asi štyri údery do ľavého líca.

Obžalovaný G. A. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K skutkom vypovedal, že išiel z pohostinstva Timeout v skupinke s M. A., M. A. a pred ním išiel bratranec V. Z. s dvoma chlapcami, niektorý K. a A. C.. Konflikt vyvolal poškodený L. A. tým, že sa rozbehol a napadol V. Z. tak, že mu chytil hlavu za temeno a udrel ňou o betónový múr. Nejakú roztržku mal ešte so A. C., váľali sa po zemi a bili. Keď prišli, začal sa s poškodeným slušne rozprávať a poškodený sa začal vyhrážať, či chcú dostať bitku, že má pri sebe boxer. On mu dal otvorenou dlaňou facku na ľavé líce a týmto ich konflikt skončil. Po facke sa chcel poškodený na neho rozbehnúť, ale sa šmykol a spadol na koleno, nie na zem. Viditeľné zranenie poškodený nemal. Pri nich v tej dobe boli bratia K., M. A., M. A. a M. A.. Obžalovaný A. C. prišiel až potom, čo už on bol pri V. Z. a pozeral na jeho zranenie. Ostal dole pri bratrancovi, ktorý mal rozbitú hlavu a poškodený pokračoval smerom ku kruhovému objazdu, kde išla aj väčšina chlapcov, pričom mal s niekým poškodený konflikt, spadol na zem, ale nevie s kým. Pri kruhovom objazde videl, že poškodeného A. C. upozorňoval, aby išiel domov, pričom poškodený chcel A. udrieť päšťou a zvaliť na zem, ale nevyšlo mu to a nakoniec zvalil sa on dozadu na chrbát pričom držal A. C.. Keď viackrát poškodený udrel C., tak sa začal C. brániť. Bili sa päšťami, poškodený zo zeme aj kopal A. C. a ten sa bránil zvrchu. Keď sa prestali biť, poškodený sa postavil a išiel sa na C. rozbehnúť, ale spadol, lebo bol opitý tak, že nevedel na nohách stáť a rozbil si čelo o obrubník. Okrem čela mal poškodený monokel. V bezprostrednej blízkosti tohto konfliktu boli M. A., bratia K., M. A., M. A., okolo išiel ďalší menom L.. Vtedy prišiel otec poškodeného. Jeho konflikt a konflikt A. C. s poškodeným boli samostatné, nemali súvis. Poškodený mal ešte v bare konflikt s V. Z..

Obžalovaný A. C. nemal výhradu voči výpovedi spoluobžalovaného.

Poškodený L. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že z baru Timeout odchádzal sám okolo 02.00 - 03.00 h. Následne počul krik, otočil sa a za ním behal A. C., že má ísť preč, lebo ho zbijú. V tom prišiel M. A. a podotýkal, že prečo zbil V. Z., na čo mu povedal, že nikoho nezbil a nevie o čom rozpráva. Spoza neho pribehli ďalší, obhliadol sa a dostal úder päšťou z výskoku do ľavej časti tváre, medzi spánok a lícnu kosť od G. A., pričom spadol na zem na pravý bok, na ruky. Keď sa postavil, dostal druhý úder od G. A. do tej istej časti tváre a znova spadol na zem, na tú istú stranu. Len čo sa postavil, chytil ho V. Z. a hodil ho na cestu a prebral sa po nejakom čase. Stáli všetci okolo neho a kričali „daj mu ešte“. Premiestnili sa späť na chodník, tam ho hádzali o bránu, bili a kopali ho, nie do tváre. Išli smerom k autoservisu C., stále ho bili, pričom A. Y. ich začala rozdeľovať, aby už prestali. Jeden ho tlačil zozadu, kryl mu ruky, druhý

udieral, hádzali ho o bránu a takto išli až ku kruhovému objazdu. Fyzicky ho napádali A. C., V. K. mu kryl ruky, aby sa nebránil, G. A., V. Z., kto ďalší ho po ceste bil už nevie. Pri autoservise už krvácal z nosa a ľavého kolena. Na kruhovom objazde nevie ako to začalo, ale skončil so A. C. na zemi, sedel na ňom a udieral ho do ľavej časti tváre. Keď si uvoľnil ruku, nejak sa oslobodil a postavili sa. Údery mu nevracal, iba sa snažil brániť tým, že sa kryl. Nikoho neudrel ani nekopol. Bolesť v ľavej časti tváre pocítil už po prvom údere od G. A.. Utrpel zlomeninu jarmovej kosti, čeluste a očné. Zranenia mu spôsobili G. A. a A. C., boli od nich silné údery a do tej istej strany, iní z chlapcov ho do tej časti tváre nezasiahli. Bol asi dva týždne v nemocnici a následne prepustený do domácej liečby. Mal príšerné bolesti hlavy, bol celý opuchnutý, nesmel chodiť von a chodil po rôznych vyšetreniach - očné, ušné. Nemohol nič hrýzť, ani polievky, lebo mal hrozné bolesti. Najväčšie bolesti ustúpili po troch až štyroch mesiacoch. Nevie, prečo na neho zaútočili, možno preto, lebo nešiel do ich klanu alebo to mala byť pomsta za V. Z., s ktorým ale bol za dobre a v ten večer nemal žiadnu potýčku. Na priebeh skutku má výpadky pamäte, napríklad, že vraj zbil V. Z., nepamätá si ale cestu s V. Z. a konflikt s ním, cestu od mosta ďalej, kde začala bitka, nepamätá si od zákruty od C. smerom ku kruhovému objazdu. Ohľadom V. Z. si pamätá iba to, že ho hodil na cestu potom, čo ho dvakrát napadol G. A. a ostal podľa neho v bezvedomí. Na to, čo vypovedá si spomenul asi po troch mesiacoch, mal otras mozgu a spomenul si iba na určité veci. V ten večer nebol zvlášť opitý, vypil dve pívá a poldeci. Na kruhovom objazde, keď skončila bitka, mu M. A. povedal, že môže si zavolať otca, čo aj urobil cez mobilný telefón, ktorý mal v ľavom spodnom vrecku nohavíc a už mal na ňom rozbité sklíčko a rozlieval sa displej. Skôr volať nemohol, lebo ho bili. Keď dovolal, dostal úder od A. C. z výskoku a spadol už pred otcom, ktorý po neho prišiel. Mobil má doma, lebo oprava stojí viac ako nový mobil. Tiež mal potrhané bundu, tričko, nohavice a botasky, nevie kto mu ich potrhal počas celej bitky. Za napadnutie V. Z. bol riešený a dostal napomenutie za priestupok. Nevykrikoval, že má boxer a použije ho.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede poškodeného zo dňa 6.11.2017, kde uviedol, že v tom prišiel V. Z. spoza G. A., ktorý ho udrel pravou rukou zavretou v päšť do ľavej časti tváre, konkrétne do lícnej kosti. Po vysvetlení rozporu, že to neuviedol na hlavnom pojednávaní, poškodený uviedol, že to tak bolo, udrel ho V. Z., nebolo to silné, ostal stáť na nohách. Následne ho hodil na cestu, nevie ale spadol na pravú stranu tela.

Ďalej bola prečítaná časť výpovede zo 6.11.2017, kde uviedol, že potom sa presúvali od autoservisu v smere ku kruhovému objazdu v Levoči, pričom krvácal z nosa, úst, cítil, že krváca z ľavého kolena. V tom momente ho bil V. K., V. Z., ostatných nevie, bili ho do rôznych častí tela, strkali do neho, bili ho tiež na miesto, ktoré popísal vyššie. Koľko úderov mu dali, nevie uviesť. Tak pokračovali v smere ku kruhovému objazdu v Levoči. Poškodený k prečítanej výpovedi uviedol, že takto vypovedal.

Obžalovaný A. C. k výpovedi poškodeného uviedol, že nie je pravda, že ho bil pri C. a V. K. ho držal zozadu. Poškodený nemal vypité iba dve pívá a poldeci. Neprišiel k poškodenému prvý, lebo došiel až medzi poslednými a nebili ho po ceste od C. po kruhový objazd. Na kruhovom objazde jeho poškodený prvý udrel a potom sa pochytili na zemi.

Poškodený uviedol, že prvý obžalovaného C. nenapadol, lebo ledva stál na nohách.

Obžalovaný G. A. k výpovedi poškodeného uviedol, že nesúhlasí s úderom z výskoku a že ho udrel dvakrát. Keď prišiel otec poškodeného, A. C. už bol pri sídlisku Rozvoj.

Svedok M. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že išiel z baru posledný, ostatných dobehol, keď už sa bili. Bola bitka medzi V. Z. a L. A., o ktorej počul. Keď prišiel on, videl ako mal V. rozbitú hlavu. Pri Z. boli K. a A.. G. A. prišiel až potom, čo mal V. Z. rozbitú hlavu. Poškodenému dal G. A. jednu facku, poškodený sa pošmykol na tráve a kolenom spadol na zem. Tam už boli iba hádky medzi poškodeným a V. Z.. On stál s M. A. na boku a nezapájal sa do ničoho. Poškodený sám išiel preč a všetci išli za ním a hádali sa cestou ku kruháču, nevie či L. A. a V. Z. alebo A. C., on išiel až medzi poslednými. Pri kruháči začala hádka medzi poškodeným a A. C., pobili sa. Nevie, ako bitka začala, bili sa navzájom päšťami do tváre, L. spadol a A. sedel na ňom a bil ho päšťami. Na zemi bol iba L. A.. Nevie, aby poškodeného napadol niekto iný okrem G. A. a A. C.. Konflikt poškodeného so A. C. neregistroval, iba počul, že ho A. kopol. Keď prišiel po poškodeného otec, všimol si, že poškodený mal zranenie pri oku a kus krvi, tiež bol opitý.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedka zo dňa 2.11.2017 v častiach, kde uviedol, že v tom videl ako jedenkrát udrel G. A. do oblasti tváre L. A., ale presné miesto nevie uviesť, bola to ľavá strana tváre. Taktiež nevie, či mal zovretú ruku v päšť, taktiež nevie, či spadol L. A. na zem. Chce povedať, že bitka prebiehala už skôr, to však on nevidel. Potom sa začali presúvať ku kruhovému objazdu, s ním išiel asi M. A., čo si pamätá už L. A. nedostal žiaden úder, vie, že v tom čase mal už L. A. monokel, ale na ktorom oku to bolo, nevie. Podľa neho to bol čerstvý monokel a to z tej bitky resp. úderu od G. A.. Po vysvetlení rozporov uviedol, že isto nevy povedal, že bol tam monokel od G. A.. Vypovedal pravdu, ale výpoveď si neprečítal. Monokel už mal asi po všetkom, na ľavej strane, keď prišiel jeho otec. Čerstvý monokel je, keď sa začína robiť a keď už mení farbu, vidieť, že je z iného dňa. Bitku, ktorá prebiehala už skôr myslel tú s V. Z..

K ďalšej prečítanej časti výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že L. A. sa v tom čase začal robiť macher, že príde jeho otec a uvidia. V tom mu A. C. vravel, upokoj sa L., L. A. reagoval tak, že sa na neho rozbehol, dal si bojový postoj, v tom sa začali naťahovať, mali akoby férovku. Spadli na zem, potom sa postavili, zase sa naťahovali a zase spadli na zem. Potom, čo sa naťahovali na zemi a A. C. ostal nad ním, teda mal pod sebou L. A., či mu niečo povedal A. C. to si už nepamätá. Vtom zovrel A. C., resp. už mal zovretú ruku v päšť a udrel L. do oblasti hlavy asi do ľavej časti tváre. Chce dodať, že predtým, ako ho A. udrel, sa ho nohou snažil kopnúť Lukáš A.. Potom sa na zemi začala, začali sa obaja biť, takže si obaja dávali päšťami do tváre, ale do ktorej časti to bolo alebo koľko, to nevie. Trvalo to asi päť minút, potom sa obaja dostali ale aj prijali údery. Nikto sa medzi nich nezapojil. Obaja potom ležali na sebe a nevládali. Čo si pamätá, potom sa A. C. rozutekal preč, v tom prišiel otec a tak ďalej, že ho naložil do auta sa svedok vyjadril, že takto to bolo. Kto prvý koho udrel nevie.

K ďalšej prečítanej časti výpovede z prípravného konania, kde vypovedal, že videl len A. C. a G. A., nikoho iného, nevyklučuje však, že dostal aj viac, čo tým myslel, uviedol, že sa nepozeral a ani si už nespomína.

Obžalovaný A. C. sa vyjadril, že po jeho konflikte nemal poškodený na sebe krv.

Svedok mal. V. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že z baru E. odchádzal s G., A. C. a ďalšími, ktorých nevie uviesť. L. A. išiel smerom od kruháča ku ním a pokrikoval po nich. V. Z. išiel za ním, či má problém, nech nekričí. V tom ho A. hodil o zem, rozbil mu hlavu, potom ich oddelili. V. Z. L. neudrel. L. začal kričať na G. A., že má boxer, či chce dostať. G. mu dal úder dlaňou, nevie do ktorej časti tváre. Nepamätá si, či A. aj spadol. Myslí, že poškodenému išla po údere krv z nosa. A. C. tam prítomný asi nebol. Potom sa presunuli ku kruháču, tam začal na nich opäť pokrikovať. Cestou ku kruháču sa poškodený rozprával s M. A.. Myslí si, že neboli žiaden slovné a fyzické útoky. Samo išiel za ním, nech sa ukludní, že chodí s jeho sestrou, nechcú problémy. Lukáš hodil Sama o zem a dal mu ranu pravou rukou, začali sa naťahovať, potom Samo v obrane sadol na neho a bil ho. Vtedy ho poškodený nebil. Toto videl. Bol tam aj G. A., do bitky sa nezapájal. Oni pomoc L. neposkytli, neoddeľovali ich od seba. Prišiel L. otec a zobral ho do auta. Iné osoby poškodeného nenapadli. Zdá sa mu, že poškodenému išla krv z nosa, asi po G. facke. Po fyzickom konflikte so Samuelom C. nevidel, aby poškodený spadol. Nevie, či videl nejaký konflikt poškodeného a A. C., asi nie.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede svedka zo dňa 3.11.2017, kde uviedol, že asi po polnoci 0.30 h odchádzali V. Z., P. Z., M. K., A. C., G. A., M. A.. Prešli asi 200 metrov smerom ku kruhovému objazdu, videli zo vzdialenosti asi 30 metrov L., ktorý začal kričať, či majú problém. Išiel za ním V., teda mali medzi sebou nejaký rozhovor. Lukáš Starigazda ho mal chytiť, hodiť o zem, pričom si Dávid udrel hlavu. V tom prišli k nemu, ale kto presne tam bol nevie. L. začal kričať, či má nejaký problém a mal vybrať boxer, v tom mu Nikolas dal jeden úder otvorenou dlaňou a to svojou pravou rukou. Úder išiel do ľavej časti hlavy, konkrétne niekde do lícnej kosti, podľa neho tento úder nebol veľmi silný. Lukáš sa pri údere nijako nebránil a tento úder nečakal. Po údere ho zamotalo, sa potkol a sadol asi na chrbát. Lukáš spadol na betón. Čo on videl, Lukáša už nikto neudrel. Lukáš vstal sám bez pomoci. Trvalo mu to dlhšie. Potom sa presúvali všetci, čo tam boli ku kruhovému objazdu. To, či sa tam niečo odohralo, nevie, lebo ostal vzadu. Potom sa pomaličky presunuli ku kruhovému objazdu, už videl len to, ako Samuel Kurta rýchlym krokom odchádzal preč v smere od incidentu. V tom, keď Samo odchádzal, Lukáš Starigazda ležal na zemi a postavil sa po príchode jeho otca.

Po vysvetlení rozporov, najmä, že najprv vypovedal, že konflikt pri kruhovom objazde nevidel, uviedol, že to nie je pravda, že tam nebol, lebo tam bol a pravdou je to, čo povedal na hlavnom pojednávaní

a nevie, prečo inak vypovedal pred vyšetrovateľom. Výpoveď v prípravnom konaní nečítal, aj pred vyšetrovateľom rozprával, že to na kruhovom objazde videl. Stál trochu vzadu, ale videl všetko ako sa stalo. K ďalšej časti uviedol, že G. oddeľoval od seba V. začal kričať na G., či má vytiahnuť boxer a zbiť ho. Poškodený mal vypité, lebo vykrikoval a nevedel chodiť.

Svedok V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetný deň odchádzal z baru Timeout smerom domov a L. začal po nich vykrikovať a on išiel k nemu sa opýtať, čo sa deje. V tom ho napadol, schmatol a hodil o zem, potom si už všetko nepamätá, bol na zemi, niekto ich oddelil. Keď vstal zo zeme, utierali mu krv z hlavy a potom nevie presne, čo ďalej prebiehalo. Pri kruhovom objazde išiel za poškodeným A. a rozprával, že sa s ním nechce biť, lebo chodil s jeho sestrou a Lukáš ho napadol ako prvý, Samo sa začal brániť a nevie presne ako to prebehlo. L. hodil Sama o zem, nevidel ako kto koho udieral ani či bol niekto z nich zranený. Skončilo to tak, že sa postavili a prišiel otec A.. Nevidel žiaden iný konflikt poškodeného s niekým iným. Nevie, či niekto iný udrel ešte poškodeného.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 3.11.2017, kde vypovedal, že vypil pivo aj tvrdé. V bare bolo všetko ok, z baru odchádzal asi o 02.00 h so A., M.. Potom ako išli, prešli asi 100 metrov, začal na nich kričať L., či majú problém. On išiel k nemu a povedal mu, nech sa upokojí. V tom boli tvárou v tvár oproti sebe, pritom ho chytil oboma rukami na niektorej časti tela, ktorá to však bola, uviesť nevie a hodil ho o zem. Spadol na betón, pričom spadol na tvár, spadol na pravú časť tváre. On poškodeného neudrel, niekto ho od neho odstrčil. Potom bol nejaký konflikt L. mu dal úder asi niekde do tváre, ale presne kde, to on uviesť nevie. Asi ho udrel fackou, ale to si však nie je istý. To, či Lukáš spadol na zem, uviesť nevie. Potom išiel Lukáš ďalej, ale s kým to nevie. Nevie ako sa presúval poškodený, lebo on išiel úplne posledný, a oni boli už pomaly pri kruhovom objazde, možno pár metrov od objazdu, keď ich dobehol. On si pamätá až konflikt pri kruhovom objazde. Tam to začalo medzi A. Lukáš mal bojový postoj, podľa neho sa chcel biť. To, koľko stáli od seba, uviesť nevie. Lukáš mal zdvihnuté obe ruky, to či ich mal zovreté v päst' si nepamätá. To, ako sa dostali na zem, uviesť nevie. Už videl len to, ako sa váfali, bolo to zatiaľ bez úderov. Viackrát sa postavili a zase sa váfali po zemi. SQ., pričom celým svojim telom sedel na jeho trupe. Lukáš sa snažil z toho zovretia dostať, pričom kopal hlavne nohami a snažil sa kopnúť Samuela do hornej časti tela. To, či sa mu to podarilo, nevie uviesť. Potom ho A. zovretou päťou jedenkrát udrel do hornej časti tela, presne do ktorej si nepamätá. To, ktorou rukou ho Samo udrel nevie uviesť. To, že v prvotnej výpovedi uviedol, že ho udrel do ľavej časti tváre vylúčiť nemôže. Dnešný deň už si to nepamätá. Potom začala klasická férovka, údery padali krížom krážom, kde smerovali, uviesť nevie. Konflikt videl maximálne na desať metrov. Potom prišiel otec L., všetko sa rozpŕchlo. To, kto tam každý bol, uviesť nevie. To, koľko trval konflikt, uviesť nevie. Bolo to už také pudové, v nervoch. Po konflikte zobral Lukášov otec Lukáša do auta, odišli, všetko sa rozpŕchlo. L. udrel G., on neudrel nikoho. Jeho napadnutie sa rieši na OO PZ v Levoči, nevie pod akým číslom. Na fejsbuku je v skupine alkoholizmus pod menom V. Písal tam komentáre po bitke. Všetko v rámci bitky, dokonca tam písal, že treba ísť porozprávať, že každý povie to isté. Nakoniec sa nestretli a nič nedohadovali. Povedal pravdu, lebo nemá čo zatajovať. G. je bratranec, s výpoveďou však nemá problém. Avšak so A. nie je v žiadnom príbuzenskom pomere, tak chce dodať, že sa po predmetnom konflikte nikdy nestretli a s nikým sa nerozprával. Nevie uviesť koľko vypil L., podľa neho bol dosť opitý, lebo triezvy človek nezačne len tak kričať po ľuďoch. Nevie o viditeľnom zranení na L. nevie prečo ho udrel, vykrikoval na nich ak na skupinu, konkrétne kričal, či majú problém. M. bol pri konflikte.

Po vysvetlení rozporu, že sa už nezmieňoval o údere od G. a nevypovedal tak podrobne uviedol, že vypovedal na polícii pravdivo. K úderu G. sa už nevie bližšie vyjadriť vzhľadom na odstup času. Postavili ho zo zeme asi M., niekto ďalší tam stál, otočil sa, rozprávali niečo a zrazu bol konflikt, asi sa bránil Nikolas a nevie, kde udrel Lukáša. Konflikto A. nič nepredchádzalo. On po konflikte so Starigazdom mal slabší otras mozgu, puknutú cievku v hlave. Konflikt medzi poškodeným a Sebastiánom Kružliakom neregistroval, lebo vtedy ležal na zemi. Na poškodenom nevidel poškodené oblečenie ani mobil.

Svedok M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že odchádzal z baru Timeout okolo 2.30 h aj s celou partiou, asi len s V.. Prišli k mostu a opitý L. po nich vykrikoval. Dávid išiel za ním ho ukľudniť, a v tom ho Lukáš napadol, hodil o zem. Utekali ich rozdeliť, Lukáš sa postavil a stále vykrikoval po každom a G. povedal, že na neho vyberie boxer, napadne ho, že ovláda dajaké umenie. Nikolas mu dal facku, nevie na ktorú časť tváre. Poškodeného trochu zobralo, ale nepamätá si, či spadol, zranenie na ňom nevidel. Potom sa to presunulo hore na kruhový objazd, kde Lukáš skákal do A.. Strkal, skákal do neho, Samo hovoril, že sa s ním biť nebude, lebo chodí s jeho sestrou, ale stále do neho skákal, asi ho nejak napadol, spadli na zem a Samo bol na ňom a udrel ho do tváre. Videl len ten jeden úder, lebo potom išiel preč

k bratovi, ktorý bol ďalej. Nevidel tiež údery zo strany poškodeného. Okrem toho nevidel nikoho iného, aby niečo mal s poškodeným. Keď prišiel otec poškodeného, Samo už tam nebol, Lukáša posadil do auta a ešte z auta vykrikoval, že ich všetkých pochyťá. Nevidel na ňom, aby bol zranený, lebo bol ďalej.

K prečítanej časti výpovede z prípravného konania zo dňa 3.11.2017, kde uviedol, že okolo druhej spolu s V. a možno ešte s inými odišiel z baru, rozprávali sa, následne na nich kričal L., že sú frajeri. V tom prišiel V. k nemu, povedal, aby sa upokojil. On na to reagoval, že zhodil Dávida na zem, Dávid ho nijako neudrel, ani neohrozoval. V tom zbadal, ako G. je tvárou v tvár oproti L., pričom Lukáš hovorí, vytiahnem na teba boxer, nehraj frajera. V tom k nemu Nikolas pristúpil a svojou pravou rukou ho udrel do ľavej časti tváre, a to konkrétne asi do lícnej kosti, pričom Lukáš ostal stáť na nohách. Podľa neho tento úder bol stredne silný. On si konkrétne na tvári L. pred ani po udere nevšimol žiadne viditeľné zranenia, ten celý konflikt videl maximálne na desať metrov. Celý večer on nekonzumoval alkohol. Potom sa vzdialil k V. ktorý mal poranenú hlavu. Viac sa konfliktu nevenoval. Potom sa pomaličky presúvali ďalej, pričom L. cúval a súbežne s ním išiel M.. Počas toho presunu ku kruhovému objazdu už L. nikto neudrel. Potom sa začal konflikt medzi A. pričom Lukáš bol jeho iniciátorom. A. povedal, že ho odnesie domov, na čo reagoval Lukáš, že nie a bol drzý. Potom sa začal Lukáš oháňať v smere s A., ktorý bol v tom čase vzdialený 1,5 metra. Pod pojmom oháňať myslí, že L. zaujal bojový postoj, dvihol obidve ruky pred seba. Udrieť Samuela sa mu nepodarilo, ale sa mu podarilo to, že Samuel spadol na zem. V tom ho išiel Lukáš kopnúť, avšak sa mu to nepodarilo, lebo ho Samuel stiahol k sebe na zem, začali sa naťahovať, pričom Samuel ostal sedieť na trupe L. ho ukludňoval tak, že mu opakoval, že ho nebude udierať. Už viac nevidel a odobral s k svojmu bratovi.

Po vysvetlení rozporov uviedol, že trvá na tom, čo uviedol pred vyšetrovateľom, rozdiely vo výpovedi sú spôsobené odstupom času. A. bol opitý, bol udretý G. Počas cesty ku kruháču neregistroval žiaden fyzický konflikt poškodeného s niekým. Nevie, čo potýčka G. s poškodeným bol aj A., ale pri potýčke A. bol Nikolas prítomný. Konflikt medzi poškodeným a A. neregistroval.

Svedok E. (otec poškodeného) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol doma, keď okolo 03.00 h mu volal syn, či nepríde po neho, že do neho skáču a napádajú ho, nehovoril, kto konkrétne. Počul ako syn hovoril, aby mu dali pokoj, nechali ho, išli preč, hovoril Dávid daj pokoj a podobne. Povedal, že má ísť smerom k pohostinstvu Podkova. Na kruhovom objazde zbadal hŕf ľudí a stáť syna. Išiel smerom tam a keď bol blízko, videl ako C. vybehol spoza ostatných a pravou päšťou trafil syna do tváre s rozbehom. V. držal synovi ruky. Syn spadol na zem, na ľavú stranu, trvalo chvíľu, kým sa prebral, zodvihol ho a posadil do auta. To, že to bol konkrétne C. nevidel, ale pýtal sa ostatných, kto syna udrel a oni povedali, že C.. Keď vystupoval z auta, C. utekal smerom na Prešova keď videl, že o neho nejaví záujem, vrátil za ostatných. Spomedzi ostatných spoznal M. A., P. Stáli blízko pri synovi, najbližšie, oproti synovi stál V.. Syn krvácal z ľavého obočia, z nosa, mal podliatiny pod ľavým okom, na krku, bol obtrhaný, asi ľavá noha mu krvácala. Išiel s ním smerom domov, nemal pri sebe doklady, tak ho nechal zaťovi a išiel ich hľadať ku kruhovému objazdu. Nemyslel, že synove zranenia sú až tak vážne. Po ceste zbadal tú skupinku, zastavil pri nich a pýtal sa ich, čo sa ako stalo. Bol tam C. rozprával s M., ktorý povedal, že dole na Západe bola nejaká potýčka. Každý rozprával všetko možné, preto išiel domov pre syna a zobral ho do nemocnice. Bol hospitalizovaný v nemocnici necelý mesiac a potom museli chodiť na kontroly do Prešova. Syn mu hovoril, že ho udierali všetci, hovoril o G., že ho udrel dole, o Šurcovi, že tam skákal a nevedel prečo. Bolo cítiť, že syn mal vypité a aj ostatní boli pod vplyvom alkoholu, čo usúdil z rečí, kývali sa. Polícii vydal USB kľúč, kde boli záznamy z kamery v aute, ktorú zapol, keď išiel po doklady a rozprával sa so skupinkou a záznam z autoservisu, ktorý poskytol synovec. Syn po úraze trpel stratou pamäti, keď boli za ním v nemocnici policajti, veľa si nepamätal, bol aj omámený z infúzií a liekov. Na návrh policajtov si písal všetko, na čo si syn spomenul. Syn bol priestupkovo postihnutý pokarhaním za neprimeranú obranu voči V. Syn mal po skutku rozbitý telefón, mal potrhané oblečenie, čo fotograficky zadokumentovali, nevie, kto konkrétne mu veci a mobil zničil a utrpel ujmu na zdraví.

Obžalovaný A. k výpovedi svedka uviedol, že väčšinou klamal, napríklad o tom, že syna bili celou cestou.

Svedok M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ranných hodinách zastavil sa na pivo v Timeoute, odkiaľ ich všetkých vyhodili vonku a bola bitka, pamätá však málo. On išiel s M. pozadu, oni všetci utekali dopredu. V bare bol aj L. Prvá bitka bola pred autoservisom Kedžuch, tam nebol. Videl, ako tam ležali a potom utekali smerom na kruhový objazd, ale bol dosť ďaleko od toho. Išiel pomaly domov a až pri kruhovom objazde videl, keď prišiel otec po L.. Nevidel ale, kto bol na zemi, kto sa bil. Boli tam M. a ďalšie osoby nepoznal.

Svedok M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol v ten večer v bare Timeout. Kedy a s kým z neho odišiel už nevie povedať, ale asi s M.. Boli pri moste, keď pribehol jeden chlapec, že bratranca V. napadol L., že ho potkol, hodil o zem a má skravenú hlavu. To malo byť celé. On ostal stáť a oni behali za Lukášom, prečo to spravil. Hneď si dal zavolať Dávida a povedal mu, že to ide vyriešiť. Poslal ich všetkých preč, išli za nimi, a on spolu s Lukášom odspodku vyšiel hore po ulici ako je autoservis Kedžuch s tým, že mu Lukáš tvrdil, že on sa bil s Davidom jedna na jedna a jeho teraz idú biť všetci. Povedal mu, že nikto ho nejde biť a on, že sa chce biť jeden na jedného. K bitke nedošlo, Lukáš zavolať otcovi a potom sa dostali na kruhový objazd, kde L. privolať otca a keď mu povedal, že je na ceste, začal opäť vyskakovať. Ku kruhovému objazdu išiel M. A., A. Počas cesty ku kruháču dochádzalo len k výmene názorov, nikto sa Lukáša nedotkol. Zranenia A. nemal žiadne. Na kruháči L. napadol A.. Rozbehol sa na neho, A. stále odstupoval, odbíjal ho, nech to nechá a nakoniec keď zaútočil druhý alebo tretíkrát nevie ako, ale spadli spolu na zem a A. ostal stáť na ňom, skrížil mu ruky, hovoril mu, nech sa ukludní a vtedy ho Lukáš kopol do pleca a Samo mu dal po pysku, predpokladá, že dlaňou niekde na oblasť líca, spánku. Ako sa od seba dostali, nevie, lebo prišiel Lukášov otec s tým, že oni sú najhorší, potom nasadli do auta a išli domov. Keď odchádzal, nebolo mu absolútne nič, možno mal poranené ľavé oko. Potom sa jeho otec vrátil ku nim a začal sa vypytovať, čo sa stalo. Zavolať si bokom M., ktorý mu vysvetlil, že Lukáš bol opitý a sám si to zavinil. O útoku G. iba počul, že mala padnúť facka, kde bol aj on, ale bol vtedy otočený chrbtom. Nevidel nikoho iného, aby napadol L., videl strkanie, ale nevie, kto koho strkal.

Svedok P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prišiel až na konci, lebo sa rozprával s kamarátkou pri Timeoute. Videl ako stoja ľudia okolo A., tí sa vŕali po zemi, prišiel Lukášov otec, zobral ho preč. Nevie, ako sa dostali na zem, nevidel na nikom zranenia. Boli tam V.

Svedok V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pri bitke nebol, bol v bare Timeout, odkiaľ išiel domov. O bitke sa dozvedel na druhý deň od Sebastiána Kružliaka. On mal s L. slovný konflikt v bare, Lukáš bol opitý.

Svedkyňa A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že už v bare Timeout sa niečo zvrtilo, nevie čo, všetci vyšli von a utekali za L. Ľudia kričali, že idú biť LF.. Bol tam M. a ďalší, ktorých nepozná. Vonku, pri moste skákali do L.. Postavila sa za L., aby mu neublížovali, lebo bol sám. Potom sa vrátila dozadu a L. sa naťahoval s V., nevie prečo, ale videla, že Dávida sotil na zem a mal poranenú tvár. Následne sa ho zastal G. ktorý dal poškodenému facku dlaňou, nevie to bližšie popísať. Ona odišla preč a pri kruháči už nebola.

Svedok A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nič nepamätá. Nebol s partiou ľudí, ktorí sa mali údajne pobiť pri kruháči, ale bol dole a vôbec to nevidel. Na okolnosti si pamätá iba z rozprávania, keď sa na druhý deň o tom bavili, lebo z baru odchádzali skoro ráno a boli opití. Pamätá, že sa tam bol V.. Nevie, ako sa k nim priplietol poškodený L.. On sám zrejme konflikt nemal s nikým.

Na návrh prokurátorky bola prečítaná výpoveď svedka zo dňa 8.11.2017, kde uviedol, že dňa 26.5.2017 asi v čase okolo 22.00 hod. prišiel do baru Timeout v Levoči, kde prišiel spolu s V.. V bare stretol taktiež L., avšak žiaden konflikt v bare nezaznamenal. On nevidel Lukáša konzumovať žiaden alkohol. Dňa 27.5.2017 asi v čase 01.30 hod. spolu s osobami, ktoré uviedol, odišiel z baru Timeout v smere domov, konkrétne to bolo v smere ku mostu, ktorý sa napája v smere na kruhový objazd. Prešlo asi 100 m, v tom zbadal L., ktorý stál od nich na vzdialenosť 30 m kričal na nich, či majú nejaký problém. Nieкто z nich zakričal, že aký problém a čo tým myslí. Dávid išiel v tom k nemu, sám, on ostal spolu s ostatnými asi na vzdialenosť 15 m od nich, avšak pomaličky sa približovali. Dávid povedal Lukášovi „aký máš problém s nami“. L. na to nereagoval, chytil ho asi jednou rukou a hodil o chodník, konkrétne spadol svojou hlavou, na ktorú časť hlavy spadol, nevie uviesť. V tom čase prišli k nim oni. Pri tomto spadol na zem aj L.. Lukáš sa postavil zo zeme a on ho strčil, asi do hrude a on spadol na zem. Strčil ho len jedenkrát, nič viac, ani ho neudrel, ani nič podobné. Lukáš spadol na chrbát a taktiež spadol na betónovú časť cesty. Môže vylúčiť, aby si pri páde udrhel hlavu. Lukáš sa okamžite potom, ako spadol na zem, postavil a išiel v smere ku kruhovému objazdu v Levoči. Počas toho, ako on videl L. ho nikto neudrel a taktiež nemal žiadne viditeľné zranenia tváre. Oni sa potom tiež presúvali v smere ku kruhovému objazdu, prišli ku kruhovému objazdu a tam sa bil L. s jemu neznámou osobou. Potom pomaličky prichádzal bližšie a zbadal, že je to A.. Videl, ako sa tie dve osoby bili, konkrétne mali férovku, päste lietali krížom krážom. Čo si všimol, A. udieral L. prevažne do tváre, ale presne do ktorej časti, uviesť nevie. Čo videl, Samo dal Lukášovi približne 15 úderov. Čo videl, bolo to značnej intenzity a to z oboch strán, boli tam podľa neho aj nervy.

Videl aj to, ako sa vŕľali po zemi a tam taktiež lietali údery. V čase po bitke Lukáš sa zodvihol zo zeme a zavolať otcovi, aby to prišiel riešiť ku kruhovému objazdu. V tom čase videl na Lukášovej tvári krvavé zranenia, ale na ktorej časti tváre to bolo, uviesť nevie. Samuel už v tom čase tam nebol. Nevšimol si, kam išiel. Aké osoby tam boli, uviesť nevie. Do asi 5 minút prišiel Lukášov otec, syna naložil do auta, vrátil sa ním a pýtal sa, kto tam zbil Lukáša. On mu nestihol ani odpovedať. Potom sadol do auta a spolu s Lukášom odišli. Na mieste sa už nič podstatné nestalo a odišiel domov. Na doplňujúce otázky uviedol, že konflikt medzi L. trval asi 1,5 minúty. Nevidel iný konflikt L. s nikým iným. Je v skupine alkoholizmus na sociálnych sieťach, kde vystupuje pod menom Sabastian, nevie, či niečo uviedol k príspevkom po bitke. Keď on strčil L., spadol na chrbát. Potom pokračoval v smere ku kruhovému objazdu, on sa ešte chvíľu rozprával s kamarátmi a potom vyrazili ku kruhovému objazdu. Pri jeho konflikte s L. a na nikoho iného si nespomína.

K prečítanej výpovedi svedok uviedol, že si už spätne nespomína ani na skutok, ani na to, čo vypovedal na polícii.

Svedkyňa V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v predmetný deň sa nadržanom zobudila na nejaký hluk pred domom. Viacero asi desať chlapcov sa tam naťahovalo, hádali sa na ceste, strkali, nevidela, aby sa bili. Nevie, kto to konkrétne bol, či koho bili.

Svedkyňa B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa dozvedela, že E. obvinil jej syna, že napadol jeho syna Lukáša tak, že jej ukázal fotku zbitého syna v telefóne. Najprv si zavolať jej syna A. dal Samuelovi facky a pýtala, že kvôli čomu ho zbili a on povedal, že kvôli tomu, že zbil jeho syna. A. ju pýtal peniaze, lebo inak pôjde na políciu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Róbert Slavkovský, ktorý podal znalecký posudok ohľadne zranení poškodeného L. Podľa jeho záverov L. dňa 27.5.2017 utrpel otras mozgu I. stupňa, zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo, zlomeninu ľavej očné, pomliaždenia a oderky v oblasti tváre, pomliaždenia a oderky v oblasti oboch lakťov a pomliaždenia a oderky v oblasti ľavého kolena čo si vyžiadalo jeho liečenie. Z lekárskeho hľadiska ide o zranenia ľahké aj keď pri zlomeninách je doba liečenia viac ako 42 dní. Poškodený bol hospitalizovaný na chirurgickom oddelení. Pri zlomenine čeľuste min. 14 dní nemal fúkať do nosa, nemohol vykonávať niektoré športy, náročnejšie práce. Bolesti hlavy sa postupne zmierňujú a ustúpia do 21 dní. V spoločenskom styku pre farebné zmeny v oblasti tváre bol obmedzovaný cca 14 dní. Bol často po dobu 10-14 dní unavený, vyžadoval si častejší odpočinok. Doba liečenia a práceneschopnosti pri najzávažnejšom poranení - zlomenina jarmovej kosti, očné a čeľuste vľavo je 60 dní, pri otrase mozgu ľahkého stupňa 14 dní, pomliaždenia a oderky tváre 14 dní, pomliaždenie a oderky oboch lakťov a ľavého kolena je 7 dní. Všetky zranenia vznikli pôsobením tupého násillia na oblasť hlavy, horných a dolných končatín. Mohlo k nim dôjsť pri fyzickom násillí, ako to popísal poškodený. K viacpočetným pomliaždeninám v oblasti hlavy a tváre mohlo dôjsť po opakovaných úderoch päšťou inou osobou do oblasti hlavy silou strednej až veľkej intenzity. Presný počet úderov sa nedá určiť, ale vzhľadom na krvnú podliatinu v oblasti ľavého oka, čela vľavo a brady muselo ísť o údery opakované, v počte minimálne trikrát, pričom údery do oblasti ľavého líca a ľavej očné museli byť veľkej intenzity. Oderky lakťov a kolena boli spôsobené pravdepodobne pádom poškodeného na zem.

Na doplňujúce otázky uviedol, že zlomenina jarmovej kosti a čeľuste vľavo a zlomenina ľavej očné mohli byť spôsobené aj jedným úderom, ktorý by musel mať veľkú intenzitu. Keďže mal poškodený v náleze popísaný výrazný opuch tváre vľavo periorbitálne, čiže okolo ľavého oka, opuch a hematóm frontálne, čiže na čele vľavo o rozmeroch 10x10 cm, ďalej exkoriácia, čiže odrenina nad ľavým okom o priemere 1 cm, odrenina na brade, tých úderov muselo byť viac. Odrenina brady mohlo vzniknúť aj pádom. Poškodený môže pocítiť nejaké prasknutie, vtedy vie povedať, ktorý uder to spôsobil, ale ak tých úderov bolo viac, nedá sa určiť, ktorý mu spôsobil zranenie. Útočník by nemusel mať zranenú ruku. Poškodený utrpel otras mozgu ľahkého stupňa a pre túto diagnózu je typické, že pacient má amnéziu, čiže stratu pamäte na obdobie po úraze alebo na úraz. Poškodený uvádzal, že si nepamätal na všetky okolnosti po úderoch. Obvyklá strata pamäte pri ľahkom otrase mozgu je krátkodobá. Obnoví sa v priebehu niekoľkých hodín, prípadne 1- 2 dní. Ak by trvala dlhšie išlo by otras mozgu stredne ťažkého alebo ťažkého stupňa. Je to prechodná vec. Určuje to neurológ. Vzhľadom na početnosť zranení v oblasti tváre je predpoklad, že zranenia vznikli po opakovaných úderoch do tváre. Najzávažnejším zranením poškodeného bola zlomenina jarmovej kosti a čeľuste vľavo a zlomenina ľavej očné.

Primeraná doba liečenia a práceneschopnosti pri takom zranení je 60 dní. Poškodený musel byť najprv hospitalizovaný. Zlomenina nebola komplikovaná s nejakým posunom a zvolil sa konzervatívny typ liečby. Do dvoch týždňom nemal fúkať nosom,, nemohol športovať, vykonávať fyzicky náročnejšie práce. Bolesť sa postupne zmiernujú a ustúpia úplne do troch týždňov. Doba liečenia ale dokedy sa úplne zhojí zlomenina je 60 dní. Po tých troch týždňoch nebol poškodený závažným spôsobom obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, nebol odkázaný na pomoc iných osôb,, do troch týždňov určite pretrvávali bolesti, sťažené otváranie úst, opuch tváre, čo sa postupne zmiernovalo. Oderky kolena a lakťov mohli vzniknúť pádom na zem, keďže išlo o oderky oboch lakťov, pádov bolo zrejme viac. Zranenia hlavy nepredpokladá, aby vznikli pádom, lebo mal zranenie v záhlavnej časti bez tržnej rany alebo odreniny, ľavej časti tváre a tiež bol popísaný opuch oblasti pravej tváre, ale nie presne kde. Na oboch stranách tváre boli známky násillia.

So súhlasom prokurátorky a obžalovaných bol prečítaný znalecký posudok č. 4/2019 znalkyne MUDr. Zuzany Šmotkovej z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, podľa záverov ktorého otras mozgu I. stupňa mohol u L. vyvolať stratu pamäti. Pri strate pamäte sa dokáže osoba dodatočne rozpomenúť na okolnosti, ktoré prebiehali pred stratou pamäte, následky straty pamäte môžu pominúť z časového hľadiska individuálne. Poškodený si na okolnosti uvádzané vo výsluchu dňa 3.7.2017 po strate pamäte v súvislosti s tým, čo sa odohralo pre úrazom mohol si sám takto detailne spomenúť. Pri strate pamäti v dôsledku spôsobeného otrasu mozgu I. stupňa na čas po úraze mohlo dôjsť k obnoveniu pamäti tak, že si by si osoba spomenula dodatočne na okolnosti po úraze, ktorý spôsobil otras mozgu. Prejavy pri strate pamäti na okolnosti pred úrazom a okolnosti po úraze sú individuálne. Môže dôjsť k obnoveniu pamäte úplne na okolnosti pred úrazom aj po úraze, môže dôjsť k čiastočnému obnoveniu iba niektorých časových úsekov.

Na hlavnom pojednávaní bol prehraný obrazový záznam z kamery autoservisu a obrazovo-zvukový záznam predložený otcom poškodeného, ktoré sa nachádzajú na USB kľúči, kde k časovému údaju 1:38 poškodený uviedol, že v bielom je oblečený C. v strede je V. a zľava on. Uvedené miesto je smerom ku kruhovému objazdu. Obžalovaný C. uviedol, že on mal čierne tričko a nie je tam. O 3:10:53 dochádza k vzájomnému strkaniu osôb, ktorí sa nedajú identifikovať, bez úderov. Poškodený uviedol, že v tomto období nedostal úder, ktorý by mu spôsobil zranenia. Zvukovo-obrazový záznam z motorového vozidla LF. nezaznamenáva žiaden fyzický kontakt, iba rozhovor otca poškodeného s ďalšou osobou.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy:

Zo správy Okresného úradu Poprad z 19.4.2018 vyplynulo, že spisový materiál ORPZ-PP-OPP6-211/2017-P (týkajúci sa fyzického konfliktu medzi L.) im ešte nebol doručený. Polícia oznámila, že predmetný spis bol odoslaný dňa 30.6.2018.

Z konceptu priestupkového spisu ORPZ-PP-OPP6-211/2017-P vyplynulo, že podozrivý Lukáš Starigazda mal dňa 27.5.2017 okolo 02.30 h na sídl. Západ v Levoči fyzicky napadnúť V. tak, že ho dvihol do vzduchu a hodil o zem, kde sa udrel do oblasti čela nad pravým okom.

Z rozkazu Okresného úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-PP-OVVS-2017/011171-3 zo dňa 19.7.2017 právoplatným 11.8.2017 bol L. uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) z. č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil tým, že dňa 27.5.2017 v čase okolo 02.30 h v Levoči na sídlisku Západ prekročil medze nutnej obrany tým, že fyzicky napadol V. a to tým spôsobom, že ho zodvihol do vzduchu a hodil ho o zem, pričom mu spôsobil zranenie podľa odborného vyjadrenia znalca vo forme „pomliaždenia tváre čelovej oblasti vpravo, pomliaždenie tváre v oblasti pravého líca“ s dobou liečenia podľa odborného vyjadrenia 5 dní. Bolo mu uložené pokarhanie.

Zo správy VNŠP Levoča zo dňa 18.4.2018 vyplynulo, že L. bol hospitalizovaný na odd. všeobecnej a úrazovej chirurgie od 27.5.2017 do 31.5.2017, vzorka krvi na alkohol nebola vyšetrená. Podľa správ z 7.6.2017, 17.7.2017, 31.5.2017 sa poškodený podroboval ošetreniam a kontrole na príjmovej a konziliárnej ambulancie maxiofaciálnej chirurgie Fakultnej nemocnice s poliklinikou Prešov. V súvislosti so spôsobeným zranením dňa 27.5.2017 bol vyšetrený aj otorinolaryngológom MUDr. Jozefom Petrom.

Podľa vyčíslenia liečebných nákladov Dôverou zdravotnou poisťovňou si ako poškodená strana uplatnila škodu vo výške 807,68 eur, ktorá spočívala v dopravnej starostlivosti, ústavnej starostlivosti, špecializovanej ambulantnej starostlivosti, spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek, liekoch a zdravotníckych pomôcok poskytnutých poškodenému L. v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel dňa 27.5.2017.

Podľa písomného vyčíslenia škody si poškodený L. uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu bolestného vo výške 2.1918,40 eur na základe znaleckého posudku MUDr. Róberta Slavkovského, vecnú škodu za rozbitý mobilný telefón Samsung Galaxy Note II vo výške cca 160,- eur, za rozbitú prenosnú nabíjačku power bank od T-Mobile vo výške 15,- eur, roztrhané botasky zn. Salomon zakúpené v roku 2016 za sumu 105,-eur, roztrhané nohavice zn. Kappa zakúpené v r. 2015 za sumu 40,-eur, roztrhanú bundu zn. Kenvelo zakúpené v r. 2015 za sumu 20,- eur a roztrhané tričko zn. Kenvelo zakúpené v r. 2015 za sumu 15,- eur. Zároveň doložil fotodokumentáciu roztrhanej bundy, trička, nohavíc, rozbitého mobilu ako aj čestné vyhlásenia Z. - matky o tom, že pre nepoužiteľnosť vyhodila synove botasky zn. Salomon a L. k údajom uvedeným ohľadom uplatnenej vecnej škody.

Obžalovaný G. uviedol, že on sa s poškodeným nijak neváľal. Mal s ním jeden kontakt, a to facku. Obhajkyňa obžalovaného Samuela Kurtu uviedla, že škodu neuznávajú, jej vyčíslenie považujú za nepreukázané.

Podľa správy z miesta predošlého trvalého bydliska (mesto Levoča) je obžalovaný ml. A. hodnotený všeobecne, nebol riešený v priestupkovom konaní. Zo správy Strednej odbornej školy v Spišskej Novej Vsi vyplynulo, že v škole sa do konfliktu nedostal. Zo správy Úradu prác, sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 6.10.2017 (v súčasnej dobe obžalovaného už v dôsledku nadobudnutia plnoletosti v registri sociálnej kurately nevedú) vyplynulo, že pred uvedeným skutkom nebol vedený v registri sociálnej kurately, v rodine boli zabezpečené všetky základné potreby detí. Podľa priestupkovej lustrácie obžalovaný bol obžalovaný doposiaľ raz priestupkovo postihnutý, a to za priestupok zo dňa 11.1.2021 na úseku civilnej ochrany. Podľa odpisu z registra trestov nebol doposiaľ súdne trestaný.

Obžalovaný G. je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne, bez evidencie prejednávania priestupku alebo iného správneho deliktu. Podľa priestupkovej lustrácie bol obžalovaný doposiaľ dvanásťkrát priestupkovo prejednaný, okrem iných priestupkov aj pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb., ktorý spáchal dňa 27.6.2015 a spočíval vo fyzickom útoku na inú osobu. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ raz súdne trestaný v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/5/2020. Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/5/2020 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 12.3.2020, právoplatným dňa 12.6.2021 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr zákona, pre skutok, ktorého sa dopustil dňa 9.8.2019.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne, pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaný G. poprel spáchanie skutku tak, ako sa mu kládol za vinu obžalobou s tým, že on dal poškodenému len jednu facku, po ktorej nemal žiadne viditeľné zranenie, pričom poškodený mal konflikt so A. a potom so A.. Obžalovaný A. tiež poprel, aby spáchal skutok s tým, že on poškodenému nespôsobil zranenia, nakoľko poškodený už predtým mal konflikt s V., ktorí mu aj spôsobili zranenia, prípadne chlapani, ktorí ho strkali, keď išiel ku kruhovému objazdu. Pri konflikte s poškodeným L. konal v sebaobrane.

V konaní bolo okrem obžalovaných a poškodeného vypočutých viacero priamych svedkov, pričom na základe výpovedí všetkých možno ustáliť to, že poškodený L. mal viacero konfliktov, počnúc tým s V. Poškodený bol v danom momente, pri odchode z baru Timeout sám, všetci ostatní spolu s obžalovanými boli jedna partia, čo bolo zrejmé aj z ich výpovedí.

Napriek tomu, je možné konštatovať, že poškodený prišiel do konfliktu najprv s V.. Tento konflikt bol spúšťačom toho, že poškodeného fyzicky napadol obžalovaný G.. Obžalovaný tvrdil, že poškodenému dal jednu facku a keď sa poškodený chcel na neho rozbehnúť šmykol sa a spadol. Boli pri nich bratia K. Obžalovaný Kurta mal prísť až potom. Pri kruhovom objazde videl, že poškodený chcel napadnúť

obžalovaného C., no nevyšlo mu to, a sám sa zvalil dozadu aj s Kurtom, ktorý sa bránil z vrchu a navzájom sa bili päťami.

V rozpore s výpoveďou obžalovaného G. vypovedal spoluobžalovaný A., z ktorého výpovede vyplynulo, že fyzický konflikt obžalovaného A. s poškodeným A. videl, pričom obžalovaný G. udrel poškodeného päšťou do tváre, po ktorej poškodený A. spadol na zem. Ešte predtým poškodeného strkali K., pričom poškodený spadol na zem, dozadu na ruky. Pri kruhovom objazde poškodený napadol jeho, úderom do ľavej časti tváre. Potom udrel on poškodeného, lebo sa oháňal, nejak ho poškodený chytil a spadli na zem. Podarilo sa mu dostať sa na poškodeného a udrel ho do ľavej časti tváre asi trikrát. Jeho údery neboli silné, boli v nervoch, nevšimol si zranenia na tvári poškodeného.

Obžalovaný C. tiež uviedol, že konflikt poškodeného s V. nevidel, ale zároveň ako osoby, s ktorými vyšiel z baru a presúval sa označil aj osoby V.a, ktorí ale konflikt V. a poškodeného A. videli.

Po prečítaní časti zápisnice z výsluchu obžalovaného A. z prípravného konania, kde uviedol že sa udreli navzájom asi po štyrikrát, vzhľadom na rozpory oproti výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní ohľadom priebehu jeho fyzického konfliktu s poškodeným je nutné konštatovať snahu obžalovaného stále zmierňovať intenzitu svojho konania voči poškodenému.

V rozpore so samotnými obžalovaným ako aj v rozpore navzájom vypovedali bratia K.. Svedok M. sa snažil ako osobu vyvolávajúcu konflikt vykresliť vždy poškodeného L., pričom keď mal popísať aj konanie obžalovaných, bolo to slovami, že G. mu dal facku, ale nevie na ktorú časť tváre, A. poškodený nejak napadol, spadli, pričom on videl, že A. mu dal iba jeden úder do tváre a on odišiel ku bratovi, pričom aj sám obžalovaný C. priznal viac úderov poškodenému do tváre. Konflikt poškodeného a A. nevidel. Z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že úder obžalovaného A. popísal ako stredne silný, do asi lícnej kosti ľavej časti tváre, po ktorej nemal spadnúť, spadnutie po údere však popísal obžalovaný C.. Podľa jeho výpovede smerom ku kruhovému objazdu nikto poškodeného neudrel a bol až konflikt so A. ktorého chcel poškodený napadnúť, ale sa mu to nepodarilo, pričom C. ho stiahol na zem, videl sedieť C. na trupe poškodeného a ako poškodeného ukludňoval a viac nevidel, lebo išiel k bratovi.

Svedok V. zas uviedol, že obžalovaný A. dal poškodenému facku, poškodený asi nespadol a na kruháči poškodený hodil obžalovaného C. o zem, dal mu ranu pravou rukou a začali sa biť. A. v sebaobrane, sadol na poškodeného a bil ho, pričom poškodený ho vtedy nebil. Je zvláštne, že svedok sledoval bitku medzi obžalovaným C. a poškodeným A. pričom jeho brat M. uviedol, že tento konflikt ďalej nevidel, lebo išiel práve k bratovi. Tento svedok už spomína, že po údere G. zrejme išla poškodenému krv z nosa. Zároveň tento svedok tvrdil, že V. nebil, a nepamätá, aby videl konflikt poškodeného so A.. Iné osoby poškodeného tiež nenapadli. Podstatné rozpory oproti výpovedi z prípravného konania, kde uviedol, že konflikt poškodeného a obžalovaného C. na kruháči nevidel, a po údere od obžalovaného A. oškodeného zamotalo, potkol sa a spadol, pričom vstal sám bez pomoci ale trvalo mu to dlhšie vysvetlil tým, že svoju výpoveď v prípravnom konaní neprečítal a rozprával aj vyšetrovateľovi, že konflikt pri kruháči videl, k čomu je nutné uviesť, že svedok svoju výpoveď podpísal a vypovedal za prítomnosti okrem iných osôb aj obhajkyne, čiže je vylúčené, aby vyšetrovateľ písal iné skutočnosti ako uvádzal svedok.

Ďalšia osoba, ktorá mala byť pri všetkom už od odchodu z baru bol svedok A. ktorý uviedol, že z baru odchádzal s bratmi K. priznal, že poškodeného A. sotil a poškodený spadol na chrbát, no neudrel si hlavu. O tomto však nemali vedomosť ostatné osoby, ktoré tam boli s ním, teda aj K.. Svedok ďalej uviedol, že poškodeného nikto iný nenapadol, nemal viditeľné zranenia a videl ho až následne pri kruhovom objazde biť sa s osobou A.. Mali férovku a A. dal približne 15 úderov do tváre, z oboch strán, značnej intenzity, boli tam nervy. Po tomto už videl na poškodenom A. i krvavé zranenia na tvári. Tento svedok zase nepopisuje akýkoľvek konflikt poškodeného s obžalovaným A., ktorý ale nespochybnil ani sám Nikolas Spišský.

Svedok V. uviedol, že bol napadnutý poškodeným L. nevie, čo sa dialo ďalej. Až pri kruhovom objazde videl, že za poškodeným prišiel A., ktorého poškodený napadol, no nevidel, kto koho udieral. V prípravnom konaní svedok uviedol, že on poškodeného L. neudrel, potom bol konflikt G., ktorý dal asi facku poškodenému. Pamätá až konflikt so A., videl ich váľať sa, ako sedel A. na poškodenom, ktorý sa ho snažil kopnúť a potom ho Kurta udrel päšťou do hornej časti tela, nevie presnejšie uviesť. Následne údery medzi nimi padali navzájom.

Svedok M. nemal vidieť konflikt poškodeného A. (bol akurát otočený chrbtom), popísal, že išiel za poškodeným smerom ku kruhovému objazdu, nikto ho po ceste nebil. Až na kruhovom objazde poškodený napadol A. ktorý ho najprv odbíjal, nakoniec ale spolu spadli na zem, A. ostal na poškodenom a hovoril, aby sa ukludnil a nakoniec mu Kurta dal dlaňou niekde na oblasť líca. Keďže podľa iných výpovedí tento svedok mal byť už v partii, ktorá spoločne odchádzala z baru, z jeho výpovede je zrejmé, že úplne skresľuje a neuvádza všetky skutočnosti, ktoré musel vnímať, vrátane fyzického incidentu pri kruhovom objazde, keďže bol tam prítomný až do príchodu poškodeného otca, no napriek tomu v rozpore s ďalšími výpoveďami on videl iba jeden úder zo strany obžalovaného Kurtu, ktorý dokonca označil ako facku. Kým pri ceste ku kruhovému objazdu svedok na poškodenom nevidel žiadne zranenie, po konflikte na objazde pripustil, že mal možno zranené oko, čo by asi ťažko spôsobila jedna facka.

Svedok M. zase tvrdil, že nevidel konflikt poškodeného s V., videl však facku G. poškodenému, po ktorej sa poškodený pošmykol a kolenom spadol na zem, pričom stál spolu práve s M. itku medzi poškodeným a obžalovaným C. popísal tak, že sa bili navzájom, pästami do tváre, obžalovaný sedel na poškodenom a bil ho pästami do tváre. Po príchode otca poškodeného videl na jeho tvári krv a zranenie pri oku.

Aj tento svedok ináč vypovedal v prípravnom konaní, kde uvádzal, že nevie, či G. keď uderil poškodeného mal ruku v päst', tiež nevie, či poškodený spadol na zem. Bitka prebiehala už skôr, čo on nevidel. Presúvali sa ku kruhovému objazdu, pričom po ceste nedostal poškodený žiaden úder, mal však už čerstvý monokel z bitky s G. Tiež konflikt poškodeného a obžalovaného Kurtu nazval ako férovka. Aj tento svedok rozpory vysvetľoval nedôveryhodne tak, že v prípravnom konaní takto nevypovedal, pričom však zápisnicu podpísal a pri výsluchu bola prítomná aj obhajkyňa, ktorá výsluch nespochybnila.

Je teda zrejmé, že skupina okolo obžalovaných vrátane nich samých rozdielne popisovali priebeh jedného fyzického konfliktu medzi obžalovaným A. a poškodeným A. ako aj druhého konfliktu medzi obžalovaným C. a poškodeným A.. Z jednotlivých výpovedí je zrejmé, že o skutkoch zahmlievali a snažili sa konanie poškodeného vykresliť ako agresora a obžalovaných ako obrancov. Na podstatné skutkové okolnosti okrem samotných rozporov, často odpovedali s dovetkami asi, možno, neviem, resp. ohľadom pádu poškodeného A. napriek fyzickému útoku na jeho osobu si nespájali s týmto útokom, ale malo ísť o „šmyknutie na tráve“, resp. ho po údere malo zamotať, ale spadol, lebo sa potkol a podobne. Ich tvrdenia zároveň nezodpovedali skutkovému stavu veci, keď poškodený bol sám, všetci ostatní stáli na druhej strane a bez ohľadu na to, ako začal konflikt medzi poškodeným a V., všetko, čo nasledovalo potom, boli už neodôvodnené útoky na poškodeného L., či zo strany obžalovaného G., ktorý po slovnom útoku fyzicky napadol poškodeného, následne po ceste, po ktorej odchádzal poškodený z miesta prvého skutku, pričom celá banda neostala pri V., ale išli za ním, čo je zrejmé aj z časti prehratého obrazového záznamu z kamery Autoservisu Kedžuch, kde ale je zrejmé, že nedochádzalo iba k slovným výmenám, ale bol poškodený aj minimálne strkaný. Podstatná je aj skutočnosť, ktorú uviedla svedkyňa A. o tom, že sa niečo zvrtilo už v bare, z ktorého všetci utekali s tým, že idú biť L., ktorého sa vonku zastala, lebo bol sám.

Podstatným dôkazom usvedčujúcim oboch obžalovaných zo spáchania skutku bola výpoveď poškodeného L., pričom vzhľadom na jednoznačné závery znaleckého posudku MUDr. Šmotkovej z odvetvia neurológie o tom, že spôsobený otras mozgu I. stupňa mohol u poškodeného L. vyvolať stratu pamäti, pričom pri strate pamäte si dokáže osoba dodatočne rozpomenúť na okolnosti, ktoré prebiehali pred stratou pamäte a následky straty pamäte môžu pominúť z časového hľadiska individuálne a obnovenie pamäte môže byť úplné alebo čiastočné, nebude súd polemizovať o jeho výpovedi, ale poukáže na tie časti výpovede, ktoré považoval za preukázané.

Z jeho výpovede vyplynula najmä tá skutočnosť, že spôsobené zranenia na tvári spájal iba s fyzickým útokom zo strany obžalovaných G., ktorých údery popísal ako silné, smerujúce na to isté miesto. Poškodený uviedol, že najprv dostal dva údery pästou do ľavej časti tváre od obžalovaného G., po ktorých spadol. Vzhľadom na výpovede ostatných svedkov, ktoré už súd zhodnotil ako čiastočne tendenčné v snahe napomôcť vyviniť sa obžalovaným, však možno konštatovať, že minimálne raz obžalovaný G. napadol poškodeného úderom do ľavej časti tváre, a to pästou, o čom vypovedal nielen poškodený ale aj obžalovaný A.. V dôsledku úderu poškodený aj spadol, čo potvrdil obžalovaný C., či ďalší aj s keď s dovetkami asi, či o tom, že sa poškodený potkol. Poškodený uviedol, že už po fyzickom napadnutí zo strany obžalovaného A. vnímal bolesti v ľavej časti tváre. Následne ho ďalší bili, hádzali do

brány až ku kruhovému objazdu, pričom vylúčil, aby ho niekto v tejto časti cesty udrel do tváre. Následne bola bitka s obžalovaným A. na kruhovom objazde, ktorá nevie ako začala, ale obžalovaný sedel na ňom a udieral ho do ľavej časti tváre.

V konaní súd nemal pochybnosti o tom, aké zranenia boli poškodenému spôsobené. Zo znaleckého posudku MUDr. Róberta Slavkovského, ktorého závery si v plnom rozsahu osvojil aj súd, bol objektívne preukázaný druh, rozsah a závažnosť týchto zranení. Zistené zranenia - otras mozgu I. stupňa, zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo, zlomeninu ľavej očné, pomliaždenia a oderky v oblasti tváre, pomliaždenia a oderky v oblasti oboch lakťov a pomliaždenia a oderky v oblasti ľavého kolena boli vyhodnotené z lekárskeho hľadiska ako zranenia ľahké. Znalec potvrdil, že mechanizmus vzniku týchto zranení zodpovedal pôsobeniu tupého násillia na oblasť hlavy, horných a dolných končatín. Mohlo k ním dôjsť pri fyzickom násillí, ako to popísal poškodený. K viacpočetným pomliaždeninám v oblasti hlavy a tváre mohlo dôjsť po opakovaných úderoch päšťou inou osobou do oblasti hlavy silou strednej až veľkej intenzity. Presný počet úderov sa nedá určiť, ale vzhľadom na krvnú podliatinu v oblasti ľavého oka, čela vľavo a brady muselo ísť o úder opakované, v počte minimálne trikrát, pričom úder do oblasti ľavého líca a ľavej očné museli byť veľkej intenzity. Zlomenina jarmovej kosti a čeľuste vľavo a zlomenina ľavej očné mohli byť spôsobené aj jedným úderom, ktorý by musel mať veľkú intenzitu. Poškodený mal v náleze popísaný výrazný opuch tváre vľavo okolo ľavého oka, opuch a hematóm frontálne, čiže na čele vľavo, ďalej odreninu nad ľavým okom, odreninu na brade, preto tých úderov muselo byť viac. Poškodený môže pociťovať nejaké prasknutie, vtedy vie povedať, ktorý úder to spôsobil, ale ak tých úderov bolo viac, nedá sa určiť, ktorý mu spôsobil zranenie. Vzhľadom na početnosť zranení v oblasti tváre je predpoklad, že zranenia vznikli po opakovaných úderoch do tváre. Dobu liečenia a práceneschopnosti pri najzávažnejšom poranení - zlomenina jarmovej kosti, očné a čeľuste vľavo stanovil na 60 dní. Zlomenina nebola komplikovaná, s posunom a zvolil sa konzervatívny typ liečby. Následne uviedol, že poškodený do dvoch týždňov nemal fúkať nosom, nemohol športovať, vykonávať fyzicky náročnejšie práce, bolesti sa zmierňovali a ustúpili úplne do troch týždňov. Doba 60 dní je doba, dokedy sa úplne zhojí zlomenina. Už po troch týždňoch však nebol poškodený závažným spôsobom obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, nebol odkázaný na pomoc iných osôb, do troch týždňov určite pretrvávali bolesti, sťažené otváranie úst, opuch tváre, čo sa postupne zmierňovalo.

V nadväznosti na výpovede obžalovaného, svedkov a závery znalca mal súd preukázané, že zranenia poškodeného L. vznikli práve v dôsledku konania oboch obžalovaných, v dôsledku ich úderov do ľavej časti tváre poškodeného L.

Zároveň sa nestotožnil s obranou obžalovaného A. v tom, že sa z jeho strany jednalo o sebaobranu. Aj keď sa pripustí možnosť, že obžalovaný chcel dohovoriť poškodenému, že ho zoberie domov, na čo ho poškodený odstrčil, udrel päšťou do tváre, na čo ho zobralo trochu dozadu, ďalej uviedol, že poškodený sa oháňal, preto ho on udrel do ľavého líca, pochytili sa a bili sa. V nutnej obrane osoba koná, ak odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok, čo v danom prípade nemožno konštatovať. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaní aj svedkovia popisovali poškodeného ako značne opitého, najviac zo všetkých, teda jeho motorické schopnosti mali byť obmedzené. Zároveň v čase skutku bol poškodený sám a obžalovaný Kurta mal okolo seba kamarátov, ktorí ale do ich konfliktu nezasahovali, lebo ako sa viacerí vyjadrili išlo o tzv. férovku, s čím sa stotožnil aj súd, a teda nešlo zo strany obžalovaného o sebaobranu, v rámci ktorej by úplne stačilo odísť od poškodeného, ale o klasickú bitku v rámci sedel na hrudi poškodeného a opakovane ho päšťou udieral do ľavej časti tváre, v ktorej už poškodený pociťoval bolesť od útoku obžalovaným G.. Nakoľko sa nedá jednoznačne určiť, ktorý úder od ktorého obžalovaného spôsobil to konkrétne zranenie u poškodeného, je nutné skonštatovať, že súhrn úderov od oboch obžalovaných tak, ako to aj popísal poškodený, že práve tieto úder boli silné a smerovali na ľavú časť tváre mu spôsobili všetky tam nachádzajúce sa zranenia.

Na základe toho súd konštatuje, že komplex zranení u poškodeného v ľavej časti tváre bol spôsobený v dôsledku práve konania obžalovaných G., preto ich súd uznal za vinných.

Obžalovaní svojim konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože inému úmyselne ublížili na zdraví a zároveň aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pretože sa dopustili fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Uvedeného konania sa dopustili tak, že najprv obžalovaný G. fyzicky napadol L. na sídlisku Tápad cestou smerom k mostu minimálne jedným úderom do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a následne poškodeného napadol aj obžalovaný

A., pri kruhovom objazde na ulici Predmestie, pričom poškodený utrpel otras mozgu I. stupňa, zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo, zlomeninu ľavej očnénice a pomliaždenia a oderky v oblasti tváre, čo si vyžiadalo jeho liečenie a závažnejšie obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 21 dní.

Oproti obžalobe súd neposúdil konanie obžalovaných ako spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, keďže obaja obžalovaní poukazovali na to, že každý z nich mal s poškodeným svoj vlastný konflikt, nebola medzi nimi žiadna dohoda ani spoločné konanie. Súd ustálil, že v danom prípade sa jednalo o postupné páchatelstvo, kedy znaky skutkovej podstaty trestných činov, v danom prípade s poukazom najmä na naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona boli naplnené konaním dvoch osôb bez vzájomnej dohody. Následok u poškodeného bol spôsobený konaním oboch obžalovaných, avšak chýbal im spoločný úmysel a teda konali ako priami páchatelia.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaných súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania a u ml. A. aj podľa § 97 ods. 1, 3 Tr. zákona.

Účelom trestu u mladistvého je podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť, má viesť súčasne k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Podľa § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu je treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, osobné, sociálne a rodinné pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona súd obligatórne prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností.

U obžalovaného ml. Samuela Kurtu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona. Prítiažuje mu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že spáchal viac trestných činov.

Obžalovanému bol v zmysle zásad ukladania trestov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný, čo bol v danom prípade prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (s trestnou sadzbou až na tri roky), pričom dolná hranica bola určujúca prečinom podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v zákonnej sadzbe šesť mesiacov. Keďže sa trestnej činnosti dopustil ako mladistvá osoba, súd upravil základnú trestnú sadzbu v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zákona tak, že ju znížil o polovicu, a teda na 3 (tri) až 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovanému takto uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby. Takto uložený trest odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere dvanásť mesiacov, keďže zatiaľ postačuje hrozba výkonom trestu odňatia slobody. Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov a objektom jeho konania bolo zdravie inej osoby.

Súd takto uložený trest považuje za spravodlivý, ktoré splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že nim bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia, bude viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

U obžalovaného G. súd prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Podľa § 37 písm. h) Tr. zákona mu prítiažuje okolnosť, že spáchal viac trestných činov.

U obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože v predmetnej trestnej veci sa dopustil trestnej činnosti (skutok zo dňa 27.5.2017) pred tým, než mu bol dňa 19.3.2020 doručený trestný rozkaz (doručením trestného rozkazu nastávajú účinky spojené s vyhlásením rozsudku) za jeho iný trestný čin v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/5/2019. Súd podľa § 44 Tr. zákona však u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože už uložený trest odňatia slobody v trvaní v trvaní 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný, keďže v predmetnom konaní ide o skutok spáchaný pred viac ako štyrmi rokmi a v súčasnej dobe právoplatne uložený trest odňatia slobody je v dostatočnej výmere a tiež skúšobná doba obžalovanému plynie ešte do 3.8.2022.

V súvislosti s rozhodovaním o škode súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni a.s., Bratislava škodu vo výške 807,68 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov poškodenému L. v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel dňa 27.5.2017, keďže sa v trestnom konaní so svojim nárokom riadne a včas pripojila a súd nemal pochybnosti o oprávnenosti tohto nároku, ktorý bol preukázaný vyčíslením jednotlivých nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Zároveň sú obaja obžalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému L. škodu vo výške 2.918,10 eur z titulu bolestného. Pri určení výšky náhrady za bolesť súd vychádzal z bodového ohodnotenia zranení poškodeného určeného znalcom MUDr. Róbertom Slavkovským v podanom znaleckom posudku, t.j. 160 bodov, ktoré si súd osvojil a sumy 18,24 eur za jeden bod určenej v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. a opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 03240-OL-2017. Aj keď konanie obžalovaných nebolo právne posúdené ako spolupáchateľstvo, súd ich zaviazal oboch k úhrade spôsobenej škody spoločne a nerozdielne, pretože, aj keď sa nedá jednoznačne určiť, konanie ktorého obžalovaného spôsobilo to konkrétne zranenie u poškodeného, je jednoznačné, že následky spočívajúce v zraneniach poškodeného L. boli zapríčinené konaním oboch obžalovaných.

So zvyškom nároku na náhradu škody spočívajúcom v spôsobenej vecnej škode na oblečení a mobilnom telefóne s nabíjačkou súd podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodeného L. na civilný proces, nakoľko predložené listinné dôkazy nepostačujú súdu na rozhodnutie o výške spôsobenej vecnej škody a je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie aj ohľadom spôsobu poškodenia vecí, ktoré presahuje potreby trestného stíhania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.